

Slutningen af 1920, at dette Omslag skete. Dette bevirkede en overordentlig Tiltagen i Arbejdsløsheden, en stærk Aftagen i Skatterne, først og fremmest i Formue- og Indkomstskattens Udbytte, men ogsaa en Svækkelse i de indirekte Skatters Udbytte. Endvidere var det i Finansaaret 1920—21, at de meget bekostelige Lovgivningsforanstaltninger, som var bragt til Veje under den foregaaende Regering, først viste deres fulde Virkning. Først og fremmest Lønningsreformen, men ogsaa den Arbejdsløshedslovgivning, vi havde faaet under Krigen, kom ret til at vise sine finansielle Virkninger i den Nedgangsperiode, som nu kom. De store Udgifter, som vi var kommet ind i ved en Række Forøgelse af vore Udgifter paa forskellige Omraader, til Gymnasieskoler og paa alle Budgettets forskellige Punkter, fik fuld Udfoldelse netop i dette Aar, i samme Aar, hvor Skatternes mægtige Tilbagegang fandt Sted.

Dertil kom de særlige Udgifter til Sønderjylland, op mod 200 Mill. Kr., og naar dertil endvidere kommer, at det for at afbøde Arbejdsløshedens værste Følger blev nødvendigt at sætte offentlige Arbejder i Gang i et ganske andet Omfang end tidligere, har man herigennem den fulde Forklaring til de store finansielle Vanskeligheder og den fulde Forklaring paa, hvor brydsomt og besværligt et Arbejde det har været for Regeringen at kæmpe sig frem til et saadant Fremskridt, som Finanslov og Tillægsbevillingslov betegner for Finansaaret 1922—23 i Sammenligning med de tidligere Aar.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vilde gøre gældende, at de 65 Mill. Kr., som var indvundet alene paa Lønninger og Tillæg, var noget, der var kommet ganske automatisk; det var kommet paa Grund af Prissænkningen og ved de automatiske Nedsættelser, som deraf følger. Dette er ganske urigtigt. Den automatiske Nedgang fra 1921—22 til 1922—23 beløb sig til godt 20 Mill. Kr. Det er Dyrtidstillæggets Nedgang. Alt det øvrige er Resultatet af Lovgivningsforanstaltninger, som ikke er kommet automatisk, men som er kommet paa Regeringens Initiativ — de forskellige Spareforanstaltninger, som for øvrigt i nogen Grad havde begyndt at gøre sig gældende allerede i 1921—22, Nedsættelsen af

Konjunkturtillæget, Ordningen af Tjenestetidsreglerne —, saa det skal ikke kunne lykkes at berøve Regeringen Krediten for den Fremgang paa 44—45 Mill. Kr., som ligger ud over den automatiske Nedgang paa 20 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard dvælede ved Muligheden for Balance paa 1923—24. Jeg ser nogenlunde paa samme Maade derpaa, som det ærede Medlem har gjort. Ogsaa jeg mener, at der er en Mulighed for Balance paa dette Aars Regnskab, men noget bestemt kan man umuligt sige derom; dertil er Forholdene alt for usikre, og dertil er dansk Erhvervsøkonomi og derigennem Finansernes Økonomi alt for afhængig af Begivenhederne udenfor vore Grænser.

Jeg kan give det ærede Medlem Hr. Rode Ret i den Betragtning, han fremkom med, at alene de Begivenheder, der kan hænde i vort sydlige Naboland, kan gribe meget forstyrrende ind i vore Forhold paa forskellig Maade. Imidlertid, Forholdet vil ligge saaledes, at naar de Love, som ligger paa Rigsdagens Bord, er behandlet til Ende — og heldigvis synes dette at kunne ske i Løbet af ganske faa Dage —, vil der være Balance paa Budgettet 1923—24, og derudover henimod 45 Mill. Kr. til Dækning af eventuelle Udgifter paa Tillægsbevillingsloven. Spørgsmaalet er saa, om disse henvendte 45 Mill. Kr. er tilstrækkelige. Jeg mener, at de i Øjeblikket i alt Fald synes at ville være det. Det fremgaar særlig af en Betragtning af de større ekstraordinære Udgifter paa Tillægsbevillingsloven for 1922—23. Naar ærede Medlemmer vil gaa dem igennem, vil de se, at der er meget store Beløb, Beløb paa 30—40 Mill. Kr., som ikke vil komme igen paa Tillægsbevillingslovsforslaget for 1923—24. Endelig fortsættes jo Sparebestrebelse, de er ingenlunde afsluttet. Det vil, naar Rigsdagen træder sammen igen, vise sig, at der fremkommer fornyede Besparelsesforslag paa en Række forskellige Omraader. Naturligvis kan man ikke være blind for, at Ligningsresultaterne peger paa, at det Beløb, der er anslaaet som Udbytte af Formue- og Indkomstskatten, ikke fuldt vil komme ind. Paa den anden Side er der gode Tegn til Opgang i de indirekte Afgifter, og jeg mener ogsaa, at Selskabsskatten efter al Sandsynlighed at dømme efter de Aarsafslutninger, der foreligger for os, vil give